

יום רביעי כ"ז באדר תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

כתובות - מ"ד

1. נותן כתובות 200 ואח"כ כתובת 300, אם רוצה גובה מהמוקדמת, אם רוצה גובה מהמאוחרת. מדוע לא אומרים שביטל שני את הראשון, כשם שאמר רב נחמן לענין שני שטרות מכר שכתוב בהם שני זמנים שונים? כיון שרב נחמן מודה, שבאופן שהוסיף בשטר השני אפילו דקל אחד מוכח שכתבו רק לתוספת, אף בכתובה הרי הוסיף לה ל- 300.
2. באיזה סוג שטר פסק רב נחמן שביטל שני את הראשון. ומה טעמו? אין כוונתו כשהשטר הראשון במכר והשני במתנה, שבזה פשיטא שבא ליפות את כחו במתנה כדי שה'בר מצרא' לא יערער על המכירה. וכל שכן שאין כוונתו כשהראשון במתנה והשני במכר, שבזה בא לתת לו אחריות. אלא הכוונה כששניהם במכר או כששניהם במתנה.
3. הטעם שראשון מתבטל - רפרם: בקבלת השטר השני מודה שהראשון אינו אמת. רב אחא: בקבלת השני מוחל על השיעבוד של הראשון. מה הנפק"מ?
 - א. לפי רפרם העדים החתומים בשטר הראשון נפסלו.
 - ב. לפי רפרם חייב הקונה לשלם פירות השדה שאכל מזמן השטר הראשון.
 - ג. לפי רפרם על המוכר לשלם מס קרקעות עד זמן השטר השני.
4. ממתי משועבדים נכסי הבעל לכתובת האשה. כיצד נפסק להלכה? גם עיקר החיוב וגם התוספת משועבדים מזמן הנישואין [ואינה גובה מנכסים שמכר בין האירוסין לנישואין].
5. הגיורת שנתגיירה בתה עמה וזינתה הבת בהיותה מאורסה. כיצד דינה?
 - א. הורתה ולידתה שלא בקדושה - מיתתה בחנק. ואין את החיוב להמיתה בפתח בית אביה. ואם הוציא שם רע אין קנס של מאה סלעים, כיון שכל הפרשה נאמרה בישראל.
 - ב. הורתה שלא בקדושה ולידתה בקדושה - הרי זו בסקילה [התרבתה מ'מתה'] ואין לה דין פתח בית האב ולא מאה סלע [לא התרבתה לקנס].
 - ג. הורתה ולידתה בקדושה - הרי היא כבת ישראל לכל דבריה.
6. נערה שזינתה שאין לה אב או שאין לה פתח בית האב. כיצד דינה? אעפ"כ חייבת סקילה. שמה שנאמר 'פתח בית האב' זה רק לכתחילא.
7. המוציא שם רע על היתומה. מה דינו? ר' יוסי בר חנינא - פטור שנאמר ונתנו 'לאבי' הנערה. ומה ששינינו במפתה 'ואם מאן ימאן אביה לרבות יתומה לקנס' הכוונה בבא עליה ואח"כ נתיתמה. רבא - חייב. שהרי נאמר "בתולת ישראל" למעט בתולת גרים. ואם בכל ביתומה ישראלית פטור מדוע הוצרך הפסוק למעט גרים, הרי היא כיתומה.
8. ריש לקיש המוציא שם רע על הקטנה פטור. מה טעמו? שנאמר ונתנו לאבי הנערה ומכך שלא נכתב 'נער' התמעט קטנה. ודחו: שבכל מקרה לא שייך להעמיד הפרשה בקטנה, כיון שאינה בת עונשין. אלא כוונת ריש לקיש, שבפסוק של 'ונתן לאבי הנערה' נכתב כתיב מלא, ללמד שכל מקום אחר שנאמר 'נער' בתורה הכוונה גם קטנה.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)